

[Svend Nielsen.]

sammen af mindre indgribende Art, tilsigter kun at tydeliggøre, hvad der er Lovforslagets Mening, saa dem er der ingen Grund til at sige noget særligt om. Derimod vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslagene Nr. 1, 3 og 7.

Ændringsforslaget Nr. 1 tilsigter at gøre Forholdene mere taalelige for de mindre Jordbrugere, idet Flertallet er af den Opfattelse, at de smaa Jordbrugere uden denne Ændring vilde være udsatte for selv at komme til at betale Vurderingsforretningen. Dette har Flertallet ment vilde være uretfærdigt, og derfor har vi forandret de 300 Kr. til 50 Kr.

Ændringsforslaget Nr. 3 er stillet ud fra den Opfattelse, at Ejeren har en moralsk Pligt til selv at bekæmpe Raagerne, og hvis Ejeren forsømmer denne Pligt, saaledes at det Offentlige bliver nødt til at bekæmpe dem og maaske derved kommer til at gøre Skade paa Træer og Afrøde, skal Ejeren, hvis han forbeholder sig de skudte Fugle og desuden maaske vil kræve Erstatning for den Skade, der er sket paa hans Afrøde og Træer, være pligtig at lade Værdien af de skudte Fugle fragaa i den Erstatning, han kræver.

I Ændringsforslag Nr. 7 bestemmes det, at Bekæmpelsen ikke maa foregaa, før Ungerne er udrugede. Denne Bestemmelse har Flertallet ønsket sat ind i Loven, fordi vi ønsker, at Bekæmpelsen skal udføres saa humant som muligt. Men i Anledning af en Bemærkning i Mindretallets Betænkning maa jeg dog her sige, at det er en stor Misforstaaelse, Mindretallet gør sig skyldig i, naar det hævder, at denne Bestemmelse i Virkeligheden borteliminerer Ministeriets Anvisning af 18. Oktober 1923. Det gør dette Ændringsforslag aldeles ikke, og det har heller aldrig nogen Sinde været Meningen med Ændringsforslaget, at det skulde gøre det. Tværtimod, kan jeg endda sige, har der indenfor Flertallet været Ænske om, at denne Anvisning skulde indføjes i Lovforslaget, fordi det anser denne Anvisning for saa fortræffelig, at den altid vil føre til et godt Resultat, naar man bruger den, og naar den ikke er kommet ind i Lovforslaget, er det, fordi den højtærede Landbrugsminister har ment det rigtigt, at den ikke blev optaget dér; han har ment det rigtigt at holde Pladsen aaben for en anden, maaske mere virkningsfuld Fremgangsmaade. Vi lever jo i en Tid, hvor der stadig kommer nyt frem, især paa de Omraader, hvor det gælder om at dræbe, og derfor har vi, som sagt, ikke faaet den An-

visning med ind mellem Ændringsforslagene. Vi har blot med denne Ændring ønsket at fastslaa, at Bekæmpelsen skal foregaa saa tidligt, at der endnu ikke er kommet Unger af Æggene. Andet og mere har Flertallet ikke ønsket, og det er urigtigt, naar Mindretallet forsøger paa at skubbe en anden Forstaaelse ind i denne Ændring, end Flertallet har tilsigtet at lægge deri. Hvis det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen havde læst sidste Stykke i Flertallets Betænkning, kunde han heller ikke være i Tvivl om, hvad Flertallets Mening er, thi sidste Stykke er jo en Forklaring paa, hvorfor Flertallet stiller Ændringsforslag Nr. 8, som er en Revisionsbestemmelse. Denne Revisionsbestemmelse begrundes med bl. a., at Anvisningen ikke er indført i Lovforslaget, og endvidere at det Tilsynsraad, som Flertallet har ønsket, heller ikke omhandles i Lovforslaget. Vi har ikke været sikre paa, at Loven vilde virke tilfredsstillende, naar disse Bestemmelser ikke kom ind i den, og derfor har vi stillet det Ændringsforslag, at Loven skal tages op til Revision om nogle Aar.

Jeg skal anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for de Ændringsforslag, Flertallet har stillet. De er, som sagt, alle tiltraadt af Landbrugsministeren, og med Undtagelse af Nr. 1 og 2 er de ogsaa tiltraadt af Mindretallet.

A. C. D. Petersen: Jeg skal tillade mig kortelig at sige, at det forekommer mig ikke, at de stillede Ændringsforslag forbedrer Lovforslaget. Naar f. Eks. i Ændringsforslag Nr. 1 de 300 Kr. ønskes ændret til 50 Kr., er det netop et Bevis paa det, jeg har fremført i min Tale ved første Behandling, at den Skade, som man tør tillægge Raagerne, ikke er saa forfærdelig stor. Det Flertal, som har udbredt sig saa stærkt over den megen Skade, Raagerne gør i Landbruget, har ikke vovet at sætte Beløbet til 300 Kr., idet det har været bange for, at den Bestemmelse ingen Virkning vilde faa. Nu ønsker de Beløbet ændret til 50 Kr., endogsaa for flere Ejendomme Vedkommende. Naar Skaden kan opgøres til 50 Kr. paa flere Ejendomme, skal det offentlige betale Vurderingen. Det forekommer mig at være et Bevis paa en Smaalighed, som slet ikke staar i Forhold til det, man fra anden Side har søgt at lægge ind i Loven, den store Betydning den skulde have ved at afværge den Skade, Raagerne gør. Som jeg allerede har sagt, tror jeg, at Talen om denne Skade for en Del beror paa en Misforstaaelse, idet Landbruget i